

ΠΟΡΤΡΑΙΓΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΣΚΑΝΙ

«Η ζωή και το έργο του Μουσουργός χαρσιμέρης !... Έργα του που πηγαίνουν χαμένα. Αί άδυναμια του και αι λόξες του. Είς τί ασχολείται ή ήθη».

Οί μεγάλοι Ίταλοι καλλιτέχναι, όλοι σχεδόν, κατά κανόνας, έχουν την ιδιόρρυθμη συνήθεια να διατηρούν ό καθένας από ένα φίλον άφωσιωμένον, που τους ακολουθεί παντού ως ή σκιά τους και γνωρίζει όλας τās άδυναμίας των, όλα τὰ καθέκαστα τής ζωής των και όλα τὰ μυστικά τής τέχνης των. Ένα παρόμοιον φίλον έχει και ό Μασκάνι. Όνομά εστι Γιωζέππος Βίτι, εινε λόγιος και φιλότεχνος, και εις τās πληροφορίας του καταφεύγουν οί Ίταλοι δημοσιογράφοι όσαςκις πρόκειται να γράψουν κάτι τι διά τόν διάσημον συνθέτην τής «Καβ' άλλερίας Ρουσιτάννας».

Ό Πέτρος Μασκάνι εις διάστημα 38 ετών, δηλαδή από τό 24ον έτος τής ηλικίας του έως τό 62ον, (από τό 1885 μέχρι του 1923), από τής «Καβαλερίας Ρουσιτάννας» μέχρι του «Μικρού Μαρσά», έχει γράψη ένένα μελόδραμα Δεν εινε πολλά. Άλλά έχει αυτοσχεδιάσει στο πιάνο, τουλάχιστον άλλα 26. Δηλαδή εις κάθε μελόδραμά του που τόν έκαμε ν' άποκτήση φήμην, αντίστοιχούν τρία άλλα σχέδια μελοδραμάτων που δέν θα ίδούν ποτέ τό φως τής ήμέρας. Και ό λόγος του πράγματος εξηγείται κατωτέρω.

Ό Πέτρος Μασκάνι, που ό χρόνος δι' αυτόν μπορούσε να εινε χρήσιμος, εινε ένας μεγάλος χαρσιμέρης. Έκείνο που τόν ζημιώνει περισσότερο, εινε ή μεγάλη του αναποφασιστικότητα όσον άφορῃ τήν έκλογήν του λιμπρέττου. Δυσκολεύεται πολύ να εύρη τό κατάλληλον λιμπρέττο και, άφού τό εύρη, αισθάνεται τήν ανάγκην να ζητήσει, δι' ένα νέον μελόδραμα, τήν γνώμην όλων των φίλων του, και τών κυριών των φίλων του και τών φίλων και συγγενών των, άκόμη δέ και τών καναρινιών τού σπιτιού. Άνοίγει με όλους αυτούς ένα μεγάλο δημόσιον φρσιμα. Ύστερα πό επί τήν συζήτησιν κί ό σχόλια άνιφρακτικά, τό λιμπρέττο εγκαταλείπεται εις τήν τύχην του. Τέλος μίαν ήμέραν ό Μασκάνι συλλαμβάνει νέαν ιδέαν, τά τηλεφώνηα κουνουνίζουν και άρχίζουν πάλιν τά διαβύλια. Αυτή τή φορά φαίνεται σταθερός εις τήν έκλογήν του. Πρό του τήν συζήτησιν με τους φίλους του, καλεί ιδιαίτερος ένα από τους συνηθισμένους συνθέτας του και τό δίδει λεπτομερως οδηγίας πώς να συντάξη τό λιμπρέττο. Άφού τό λιμπρέττο συντάχθη και τό παραλάβη εις τās χείρας του, τό διαβάζει εις τους φίλους του, πρώτα εις δύο, έπειτα εις τεσσαρας, έπειτα εις εκατό, έπειτα εις διακόσους. Και άρχίζουν πάλιν αι διαφωνίαι.

Σήμερον όμως τό νέο του λιμπρέττο ό Μασκάνι τό έχει εις χείρας του. Τόσον δέ φαίνεται άποφασιστικός, ώστε άφνει να προαναγγείλουν τό έργον αι έφημερδες. Ένώ οί φίλοι του συζητούν, ό Μασκάνι άνοίγει τό λιμπρέττο, κάθεται στο πιάνο και άρχίζει ν' αυτοσχεδιάξη ώρες ολοκληρες, και να τραγουδή. Μ' αυτόν τόν τρόπον τό λιμπρέττο ολοκληρον μετατρέπεται εις αυτοσχεδιον μουσικήν. Και μίαν ήμέραν το μελόδραμά του θ' εινε έτοιμο, τέλειον, ως θεϊον δόρον. Συμβαίνει λοιπόν ότι ενός εις άλλο μελόδραμα να μεσολαβή διετία, κατα τήν διάρκειαν τής οποίας ό μέγας συνθέτης αυτοσχεδιάζει μουσικήν που δέν τήν γράφει, μελωδίας που χάνονται, ώραια ήματα που κανεις ποτέ δέν θα τ' άκούση πλέον. Μ' αυτήν τήν σπαταληθεισαν μουσικήν, θα έκαμαν τήν τύχην των δέκα μουσικοί. Ό Μασκάνι όμως εινε ένας από εκείνους τους καλλιτέχνας που περνούν τήν ζωήν όπως φθίσουν και όπως τύχη. Μουσουργός χειμαρρώδης, σκοπών άπειδώς τήν μουσικήν του, ως άφθονος, άστειρευτος πηγή !...

Η Ίταλία υπεραγαπά τόν Μασκάνι της και τόν αναγνωρίζει

*) Η άνωτέρω διπλή εικών μαρσά τόν Μασκάνι εις ένα σκίτσον και μίαν φωτογραφίαν.

ΚΑΛΟΥΝΤΙΚΑ

Η ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

Αι Άτθίδες καταφεύγουν, φυσικά, εις τὰ πάντα, χάριν τής ώραιότητός των και αυτό εινε λογικόν και δικαιολογημένον. Πρέπει να εινε ώραϊα χάριν έαυτών και ή μ'ν δέν υπάρχει άμφιβολία.

Έν τούτοις, ένώ χρησιμοποιούν παντοία καλλοντικά, λησμονούν τό σπουδαιότερον πάντων.

Τήν άρμονικήν εμφάνισιν. Δέν σημαίνει δηλαδή, κυρία μου, αν τό φρος, α σας εινε μετάξινον, αν εινε πολυτελής, αν, άκόμη, εινε και καλοκομμένο και κομψότατον.

Πρέπει πρό παντός άλλου να πηγαίην και τό κόψιμο, τό σχέδιο και ό χρωματισμός εις τό πρόσωπον τής κυρίας ή τής δεσποινίδος.

Αι άτθίδες εν τούτοις, μικράν δίδουν σημασίαν εις τόν χρωματισμόν του φορέματος. Και όμως, όταν τό χρώμα του φορέματος άρμονίζεται με τό χρώμα του προσώπου, χαρίζει εις αυτό περισσότερο ανωριότητα, φως και γάριν.

Μεγάλη πρέπει να δίδεται επίσης προσοχή εις τόν χρωματισμόν και τό σχέδιον του καπέλλου. Η κεφαλή και τό πρόσωπον δέν εινε ενός ώρισμένου σχήματος, ώστε ν' άδιαφορή μία κυρία για τό σχήμα του καπέλλου τής.

Υπάρχουν πρόσωπα ωσειδή.

Πρόσωπα στρογγυλά.

Πρόσωπα τετράγωνα.

Υπάρχουν πλείστα όσα διαφοραι προσώπου από πρόσωπον. Ό σχηματισμός πάντοτε διαφέρει.

Διά τόν λόγον αυτόν πρέπει να συμβουλευέσθε τήν καπέλλου σας για τό σχήμα και τό χρώμα του καπέλλου σας, όπως και τήν μωδίσταν σας διά τό χρώμα του φορέματός σας.

Πρέπει όμως και ή μωδίστα να έχη ιδέαν αισθητικής, να γνωρίξη τί ρόλον παίζουν τά χρώματα.

Έν εναντία περιπτώσει, άπειθυνητες πρός ένα καλλιτέχνην, ζωγράφον. Είναί ό μόνος κατάλληλος να σας διαφωτίση σχετικώς.

Άκόμη πρέπει να καταβάλλετε τήν ιδίαν προσοχήν εις στό χτένισμά σας.

Έκάστη κυρία και δεσπινίς πρέπει να φτιάξη τήν κόμμωσίαν της αναλόγως του σχήματος πάλιν του προσώπου.

Τελος και αυτό τό χρώμα τής ομβρέλλας σας, κατά τό θέρος, πρέπει να τό εκλέγετε με προσοχήν.

Τό χρωματιστό φως που ρίχνει στο πρόσωπό σας όταν εισθε στο δρόμο, εμορφάνει τό πρόσωπον και τό εξωραίζει όταν ή έκλογή σας εινε καλή...

Η ΑΡΤΙΣΤΑ

ΕΤΟ ΜΑΣΟΝΤΕ !

ΕΡΧΕΤΑΙ !

ΦΘΑΝΕΙ !

«Η γόησα, ή πεντάμορφη, ή έρωτικοτάτη, ή τραγική μοίρας

«ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΔΕΝ,»

Προσχεσίματα στο Μπουκέτο

Ετοιμασθήτε να τήν άπολύσετε...

ως μίαν από τās εθνικας μεγαλοφυίας της, ιδιαίτερος δέ ή Ρώμη, ή οποία θριαμβευτικως έχειροκρότησε, μίαν έσπεραν, πρό 30 ετών και πλέον, τήν πρώτην παράστασιν τής «Καβ' άλλερίας Ρουσιτάννας».

Σήμερον ό Μασκάνης, μακράν από τήν Επαυλίην του τής Ρώμης, κλεισμένος εις τό άουλόν του παρα τήν λιμνην τής Λυβόρνης, συνθέτει κάποιο νέον μελόδραμά του. Ο ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ